

אורות השבת

גלוון מס'
924

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בארץ-ישראל
וilmington תורתה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
ר' אברהם טריקי

שבת
ר' אבש הודה

פרשת השבוע
מטות - מסע'

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר ר' העיר שליט"א

לשם שמים

וזכר משה אל ראש המטות לבני ישראל לאמר זה ה' אמר אשר צוה יהוה
(במדבר ל, ב)
בכל דרכיך דעהו
(משלי ג, ו)

דורשי רשותם רמזו מכאן יסוד גדול בעבודת הש"ת, והוא שוגם מעשייו ועניניו
הגשמיים של האדם כוגן מלאכה ואכילה ושתיה וכו', יהיו למען עבודה הכרוא
יתברך. והנהנו זו ביקש משה מראש השבטים ללמד את בני ישראל זה הדבר אשר
צוה ה' – כל דבר שתעשו יהיה תכליתו למען עבודה הכרוא יתברך, ומיליא גם
מעשיכם הגשמיים ייחשבו לכם כקיים מצות ה'.
ואכן יסוד זה מפורש במקרא (משלי ג, ח) 'בכל דרכיך דעהו והוא ישר אורחותיך',
ורצה לומר שאם תכוונו את כל דרכיך למען דעת ה', אז באוטה מידת הקב"ה ישר
את 'אורחותיך' בפועל שגויו יתברך. וזה לענין כוונת הש"ס
בשלחי רבנן (ט, א). ידרש בר קפרא. ופירש רשי' –-ton lab am zoruk matzot horah,
דרכיך דעהו והוא ישר אורחותיך. ופירש רשי' – פירשה שכל גופי תורה תלויין בה; בכל
עיש. הנה כי כן ראה הש"ס בפסק זה – פירשה שכל גופי תורה תלויין בה! ואור
האמור יובן, שכן הגע עצמך אדם שיכוין בכל זמן עשיית מלאתו – בשביל להתרנס
ולעבד את ה' בישוב הדעת, וכן יעשה באכילתו ובכל תשתיותיו הניצבים לקיום הגור
והנפש, נמצא שכל חייו קודש הם ללימוד התורה וקיים מצותיה. ושוב לא פלא,
מדועו כל גופי תורה תלויין בה, והבן.

ובזה יארו דברי הרמב"ם (להלן דעות פרק ג, ג): 'אם שם על לבו שיחה כל גופו
ואבורי שלמים בלבד ושיהיו לו בניהם עשוין מלאכתו ועמלין לצורכו, אין זו דרך טובה.
אליאים על לבו שייאר גופו ולום וחוקק כדי שתהייה נשוא שרה לדעת את ה', שאי
אפשר שיבין ושתכל בחכמוות והרא רעב וחולה או אחד מאיברו כואב. ושים על לבו
שיחה לו בן أولיה היה חכם וגדול בישראל. נמצא מההלך בדרך זו, כל ימיו עובד את
ה' תמיד. ואפילו בשעה שהוא ישן, אם ישן לדעת כדי שתנוחה דעתו עלינו וינווח גופו כדי
שלא חלה ולא יוכל לעבוד את ה' והוא חולה, נמצאת שינה שלו עבדה למקומות ברוך
הו. ועל עיניו זה צו חכם ואמרו וכל מעשיך היו לשם שמים. והוא אמר ש滥מה
בחכמוות בלבד דרכיך דעהו והוא ישר אורחותיך', עכ"ל. והדברים מדברים بعد עצמן!
וגם מրן הש"ס העלה הנגגה זו בשולחנו הטהור (או"י סימן רלא). 'בכל מה שיתנה
האדם בועלם הזה, לא יכוון להנתו אלא לעבודת הבורא יתברך, כדכתיב בכל דרכיך
דעהו, עכ"ל. ועין שם במשנה ברורה (ס"ק ה) אשר העד בשם הרב חמי א"ם: 'יאתyi
לאנשי מעשה שקדום אכילה אומרים, הני רוצה לאכול ולשתות כדי שאחיה בראיה
וחזק לעבודת השם יתברך'. ומצאתו זה מוחמד בדברי רוז דוד המלך ע"ה (זה הילם מ'),
טו: 'ילשונותך רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעין', קלמר על ידי שהנני מכובן בכל
משיעי – לעשותך רצונך, איז גם כל מילוי להשבעת מעין יחשב לך ללימוד תורה.

ויצו למד שדריו הנכבדים לעיל, שמי אוכל ושותה וمعدן נפשו כדי שיחיה בראיה וחזק
לעבודת הש"ת, יש לו שכר כמו שמתענה! ובזה פירש את הכתוב (תהלים קכ, ב) שוא
לכם משכימי קומם מהחרי שבת... כן יתו לידיוו שנייה, זה לשונו: 'יש תלמידי חכמים
שישנים הרבה כדי שיחיה להם כוח החזק וזריזות לעסוק בתורה, ובאמת יכול ללמד
בשעה אחת מה שזה מצער ועובד בשתי שעות, ובודאי שניהם יש להם שכר בשווה.
וז"ש הכתוב שווה لكم משכימי קום, דהיינו בחוונים לכט שאותם מצערדים ומשכימים
בבוקר ומחרי שבת בלילה וממעטים שנתחז, וזה בחינות כי תון לידייוו שנייה, דהיינו
מי שיש הרבה הרבה מוחו מזורען לדורותיו, נתון לו הקב"ה חלקו בתורה כמו אותו

ובՃרך זו אמרתי בס"ד לבאר דברי התנא ר' ס"ק א אשר מודע מדברי
מובטח לו שהוא בן העולם הבא, שנאמר הילכות עולם לא אל תקרי הילכות אלא
hilketot. ויש להעיר, אם אכן כוונת הפסוק היתה על הילכות, מודיע לא נכתב כן בפרש
'hilketot עולם לוי', ומודע צרכיים אנו למדנו זאת בדרך אל תקרי. ברם לאור האמור
יובן, שכן בזה בקש הכתוב לרמזו, שכל היליקתוינו איפלו החומראים בזורר יהו לענין
קיים הלהלה, וזה יתבאר בהמשך ומדובר 'אל תקרי הילכות אלא הילכות'!
ואם יש את נפשך לדעת עד כמה יש בכוח המעשים הטבעיים להפוך לתורה ממש,
פרק חזי לדרכי הגם (מכות א), אגדות רבי חסדא אשר הגיג זמנו לפטר בית המדרש ועובד
ב תורה, ע"ש. ותמה החפץ חיים זצ"ל, וכי ר' חסדא עסק בתורה בלילה הפסקה, וא"כ
המשך דבר ר' העיר במדורו "אורות הקשרות"

דבר העורך

הגיע זמן הגאולה

כתב המדרש אמר יצחק אבינו לפני הקב"ה ריבונו של
עולם שאין חזרה מגלות, השיב לו הקב"ה אל תאמר
כן אלא יש דור שמייחל ומזכה למילוכתי ומידי הן נגאלן.
אומר ה' אוור החייס' הקדוש כתשתערר צפיה מגאולה
בלבבות ישראל ולא עבר לחיים בעולם כלל באאת
המשיח תדע לך שהגע זיין הגאולה. ה' ח' ח' צי"א
בקלה משונה, "שהוא מאחל לך שבקרוב תתהלך ברוגלים
יחפות ותישא אבנים על לך", ח'יך החפץ חיים' שבסיר
זונדל הוטר זי"א ויבקש עבورو ברכה, וזה לענין כוונת הש"ס
שהעלון מתמחק ממנה, יום אחד תפסו ושאלו האם מילא
את בקשת, החל העלון מגומם שבמוקום ברכה אמר הצדיק
קללה משונה, "שהוא מאחל לך שבקרוב תתהלך ברוגלים
יחפות ותישא אבנים על לך", ח'יך החפץ חיים' ובסיר
הצדיק בירך אותו מכובן שאני כהן שאזכה בקרוב לעבוד
בבית המקדש ולשאת את החושן על ליבי".

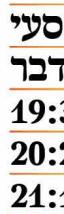
רב המרכז הרפואי "סוחקה"
רב עוזיאל אדרי
וכ"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' בארץ שבב

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מודיע לאר-שבע	ูลות השחר						
	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום חמישי	יום שישי	שבת קדש
יום חמישי ב' מינוח א' ג'	(17.7.21)	(16.7.21)	(15.7.21)	(14.7.21)	(13.7.21)	(12.7.21)	(11.7.21)
4:21	4:20	4:19	4:19	4:18	4:18	4:17	
4:29	4:28	4:28	4:27	4:27	4:26	4:25	זון טלית וטלין
5:54	5:53	5:52	5:52	5:51	5:51	5:50	זוויה – תzin החכמה
8:34	8:33	8:33	8:32	8:32	8:32	8:31	ס"ו ק"ש לדעת מג"א
9:16	9:15	9:15	9:15	9:14	9:14	9:14	ס"ו ק"ש להנania הגרא
10:26	10:26	10:25	10:25	10:24	10:24	10:24	ס"ו ברכות ק"ש
12:47	12:47	12:47	12:46	12:46	12:46	12:46	חצות ים וליל
13:23	13:23	13:23	13:22	13:22	13:22	13:22	מנחה גודלה
18:37	18:37	18:37	18:38	18:38	18:38	18:38	כל המנחה
19:48	19:48	19:49	19:49	19:49	19:50	19:50	שכינה
20:05	20:05	20:05	20:06	20:06	20:06	20:07	צאת המכבים

זמן הדלקת הנרות

- פרשת השבוע: **מטות - מסע'**
שמעו דבר
הפטרה:
כניתה שבת:
יציאת שבת:
רבענו תם:

אורות הפרשה

אורות הקשרות

מדוע בשעה שנצחך להפסיק מתלמידו לךיים נפשו באכילה ושתייה וכי לא לטל המלאך את נשמתו. ומכאן הוכיח החפץ חיים, כיון שהם משיו הנשיים של רב חסדא היו לצורך תלמוד תורה, איזי נהשבים לו ללימוד תורה ממש והם נכללים בדור האמור בגין' שם כי הא רב חסדא הוא יטיב וגוריס בבב' – כל ימי יש ובמדוד בית המדרש!

הנה כי לפניו עצה קלה אשר עשר ידות לה, מהתורה וההתלמוד ועד לרבותינו הראשונים והאחרונים. וממי האיש הוכח שמע כל אלה, ולא ירגע עצמו לכובע בכל דרכיו שיהו לעובדות הש"ית, ובזה יזכה להפוך את כל חייו החומריים בעולם הזה – לח חיים שיש בהם תורה ויראות שמים בלי הפסקה, מעין עולם הבא ממש!

בגבורת גבורת רח' ירושלים ורבנן

הרבי יהודה דרשי

הרבי הראשי וראב"ד באר שבע

הרבעונות והמוסצת הדתית באר שבע
מחאלקת הקשרות

הוסרה ההשגהה

"פלאל האדום"
רח' העליה 2/13, באר שבע.

מהראים אין לנו שום פיקוח ואחריות
על המוציאים הנומקרים בעסק הנ"ל

בנ"ץ מודדריך
ברשות רבנן הדתית
ברשות רבנן הדתית
ברשות רבנן הדתית

להסיר מכשול

לפוא תלונות מתחשב העיר על הטעהה בכשרות
הרינו מבקרים בזאת: כל עסק אשר יש לו כשרות רגילה בלבד
ומפרנס שיש לו מוצרים בד"ץ כגון: בשור, ריק, גוש קטף וכו'
**אין אנו אחראים לשורת המהדרין במקום
תעודת ההקשר הינה על כשרות רגילה בלבד.
(יש זהה הונאה בכשרות)**

בכשרות מהדרין יש לבדוק את
תעודת הקשרות למהדרין.

הרבעונות והמוסצת הדתית באר שבע
מחאלקת הקשרות

לשאלת רבי

אלומות האירועים בבאר שבע
עומדים תחת **כשרות רגילה**
למעט אירועים אשר בעלי האירוע
מבקשים השגהה צמודה
מונפקת תועודה חד פעמי מטעם מחאלקת מהדרין"
עם כל פרטי האירוע שהוא בהשגת מהדרין

הברורה:

**"ארוע מהדרין" המושג על ידנו הוא על
כל האירוע ולא על מס' שולחות בזדדות
ואין אנו אחראים על אמירותיהם למיניהם
אלך רק בהצגת תועודה במקום האירוע**

ברכת יאכלו ענויים ישבעו

להיזהר בכבוד הרב מנהיג העדה

ויבדר משה אל ראשיו המתוות', מברר הר' בן לאשרי את הפסוק בדרך רמז להיזהר בכבוד הרב מנהיג העדה, כדייאתא במסכת ביצה שהי קוראים לרבי בשם "משה" אמר לר' רב ספרא משה שפיר קאמרת. "אל ראשיו המתוות" כאשר הרב של הקהילה פונה אל תלמידי חכמים שבעדת, אם יש בהם דרך ארץ ומקבילים עליהם הנהגתו ומרותו, ולא עוד אלא אדרבא מסוימים בידיו. שכרכם הרבה מאד מגודל עוצם זיכוי הרבים שיש להם, בಗל "לבני ישראל לאמר" שבכך יגדל כבודו של רב הקהילה בענייני פשוטי העם והם יקבלו ממנו דברי מוסר ותוכחה, ובנקל יוכל הרב לומד ולהשபיע על המהו שילכו בדרך התורה, מה שאנו כן באם ח"ו יש קטגוריה בין תלמידי חכמים, וכל אחד מבקש לחזור תחת הרב, וכדי להתכבד بكلון חבריו הוא מתאמץ להראות עליו איזה חסרון, הנה על ידי זה גם התלמידי חכמים וגם הרב, נמאסים בענייני ההמון, ומילא לא יוכל הרב לדגור גדר ולעמוד בפריצת, כי דבריו אינם מקובלים, ועל ידי זה תפוג תורה רחמנא ליצלן, והקהל תלוי בצוואר אותו הבעל מחולקות, השם יתברך ישרני.

לקרב לבן של ישראל לאביהם שבשמים

ויבדר משה אל ראשיו המתוות', צרייך להבין לכוארה תיבותו "לבני ישראל" כמיותר, וכי סלקא דעתך שמשה רבינו ע"ה דבר לראשי מנות "הגויים", ועל כל פנים היה מספיק לומר "רבני מנות בני ישראל", בלא אותן הראות ה"ברכה משולשת" על פי דיאתא במסכת מכות "דיבורי" הוא לשון "קשה", ואימירה "היא לשון רכח", והנה על פי זה יתברא הפסוק כך: "ויבדר משה" צדיק הדור, "אל ראשיו המתוות" דברים קשים כגדין, אבל "לבני ישראל" לפשוטי העם "לאמר" אמירה רכה, "זה הדבר" כלומר סגנון הדיבור הקשה אל ראשיו המתוות כך זה מוכרכ להיות כהה ונעימה, "אשר" מלשון אשור שהכוונה התחזק, כדייאתא במסכת גיטין אשר הבו לה כלומר התחזקון ותנו לה את הגט, "ציהוה ה'" מלשון צוותא וחיבור, כלומר זה הדריך לחזק ולקרבת את פשוטי העם אל אביהם שבשמים, בדברים רכים ונעימים, ועל כן דקדק לומר "ראשי המתוות לבני ישראל" עם אותן הראות ה"הימותות", עם אותן לי "לבני ישראל". כלומר שמדובר כאן בשני סוגים בישראל "ראשי המתוות" הם גודלי הדור הצדיקים שתובעים מעצם להתעלות בעבודת ה' לא הרף, "לבני ישראל" הם פשוטי העם שצריך לקרב את ליבם לאביהם שבשמים באהבה וחייבת יתרה בדברים רכים ונעים המושכים את הלב.

הקב"ה מכפר עונותיהם של ישראל

ויבדר משה אל ראשיו המתוות', יש לדקדק למה אמר הכתוב "ויבדר" וזה הדבר" שמרויה על לשון של דברים קשים, עוד יש לדקדק לכוארה היה מספיק לומר "ראשי מנות בני ישראל", בלא אותן הראות ה"הימותות", ובלא אותן לי "לבני ישראל". ולמה אמר "ראשי המתוות לבני ישראל". מבאר הצדיק מערעננה זיע"א שדברים משה רבינו ע"ה לראשי דור ודורשו שיזהר מאי כאשר הם באים לדבר דברי מוסר לבני ישראל, שלא יזכירו עונות על הקהל כי ע"י זה הוא חילתה מעורר קטרוג למטה, כי כאשר בא השטן ורוצה לקטרוג לפני ה', דוחה אותו הקב"ה ואומר לו הלא כתיב בתורה הקדושה יעד אחד לא עינה בנפשו ואינו יכול להאמין לדבריך היות שהרי אתה רק עד אחד, והשטן מצפה לכשלון החכם המדבר דברי מוסר אויל יזכיר איזה חטאים בצוורה ממופרשת ואזויי כבר יש לו עוד עד, וחילתה מתאפשר הקטרוג רחמנא ליצלן. והנה על פי זה יתברא הפסוק כך: "ויבדר משה אל ראשיו המתוות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר" כאשר ירצה לחזק את בני ישראל, "ציהוה ה'" להיות דבוקים בה', איזוי יזהרו "לא יכול דברו" לא ימסור דבריו להיות דבוקים בה', איזוי יזהרו לחזק הקדושה, "כפי כל היוצא מפיו" אם ח"ו להקליפה שם חול היפך הקדושה, יזכיר עונות הציבור והיחיד איזוי יצטרוף ח"ו אל המקטרוג, שיישיג פיתקה מבית דין המכיבת את איש זהה, נמצא הוא הגורם ח"ו הרעה לחברו. ועל פי זה יתברא מה שכתב במדרש שוחר טוב (משל) ז' ששבעה שהחכם ישב ודורש הקב"ה מכפר עונותיהם של ישראל, וצריך להבין איזה שייכות יש לדרשה ולכפרת העונות, אלא שהקב"ה אב הצלבון אם רואה שהחכם לא נזהר והוציא מפיו איזה רע רע ח"ו על הצלבון, ועל ידי זה יש סכנה הניל', איזוי ה' יתברך מקדים מיד ומוחל להם, ואם בא המקטרוג לקטרגם ממשיבו הקב"ה כבר כיפורתי להם קודם בוואן.

דבר רבני הכהילות

**הרה"ג ייחד חדאך שליט"א
רב ק"ק וראש ישיבת "עדות ביהוסך"
בשכונה ב', באר-שבע**

הכרת ערך עצמו

שאלה: מהי הסכנה כאשר האדם אינו מכיר את ערכו עצמו? ירמיה א, ו-ח: "וְאָמַרְתָּ נָהָנָה לֹא יִדְעֵתִי דָבָר, כִּי נָעַר אֲנִיכִי. וַיֹּאמֶר הַיְלֵל, אֶל תֹּאמֶר נָעַר אֲנִיכִי, כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר תִּלְכֶּד, וְאַתָּ כָּל אֲשֶׁר אַצְוךְ תְּדַבֵּר. אֶל תִּירְאָ מִפְנִיחָם, כִּי אַיִלֵךְ אַנְּיִי לְהַצִּיל". **לעתים האדם חושב שהוא אקטן**, ואומר לעצמו: "נָעַר אֲנִיכִי, אֲבָל עלי לו זכור את מאמר ה' לירמיה: "אֶל תֹּאמֶר כִּי נָעַר אֲנִיכִי, כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר תִּלְכֶּד,... אֶל תִּירְאָ מִפְנִיחָם, כִּי אַיִלֵךְ אַנְּיִי לְהַצִּיל". לפעמים האדם בעולם הזה נמצא בשילוחות גורלו רבת משקל, ואני יכול להתנגד בעונה פסולה לומר נער אֲנִיכִי ובכך להתרשל ממילוי תפkickיו ושליחותו כראוי, אלא אדרבה ותגבר וידע כי ה' עמו, ולא ירע ולא יחת לעשות רצונו, גם קשיושים הפעלה נראה קשה ולא ניתן להשגה. **בעין זה מצינו בשימוש הנביא לשאול שמויאל אל' צז, יז** בשם ה': "הִלְאָ אָמַת קְטוּן אַתָּה בְּעַנִּיךְ, רָאשׁ שְׂבֻטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה, וַיִּשְׁחַק הִי' לְמֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל". **על האדם להכיר את ערך עצמו** ואת יכולת השפעתו, מנהיגותו, וכוח שיקול דעתו, במקומות אין איש היה איש". ולפי כוחו ידע מה מצפים ממנו, ומה התביעה עליו ממשיים. וככלשונו של רבינו יונה (בתחלת ספרו שער העובדה): "הפתחה הראשו שידע האיש העובד את ערך עצמו, וכייר מעלהו ומעלת אבותיו וגדולתם וחסיבותם וחיבתם אצל הבורא יתברך". אין זה כי אם בעצת היצר, כדי שלא יצליה במשימותיו, ויפול בראש מכם רותויו, ואחר כך ישמח לאידי בוים מותנו, כי יוליכו לנוור באש. **אילו היו מחלקים מיליון דולר ברוחב הסמוך**, גם אז **הייתי אומרו: "נער אֲנִיכִי ואַיִלֵךְ לְלִכְתָּבָת?"**. והנה התביעה שהייתה על ישראל שכasher רצוי, בשעה שבケーソו לשלהו מורלים, הם ידעו לדוחו, ואילו מתן תורה, פתאום נאקרו שככל אחד לכבד את חברו, והרי היה לכם להתנגד ההיפך, כי דווקא בענייני גשימות רואוי לכבד את רעהו וכל שכן את הזקנים, אבל בענייני רוחניות לא יכבד את חברו כדי לברוח מן המצויה, אלא יטול את העול על עצמו וירבה תורה בישראל ובועלם. **וכבר הרחיב בזה 'בית הלווי'**, בדבר מדרשין ב"ר צג, י) על הסתיירות הקיימות בהנהגות האדם, והבושא העצומה שיכולה להיות לאדם ביום הדין, כשיראו לו סתיירות בעצמו ופגם באישיותו, כאשר התנהג בצריכיו הגשמיים בפזרונות מרובה וגדולה, ואילו לדברים הרוחניים טען שהוא במצב דחק וקשה ועוד שעורי תירוצים לא נעלמו. וכך בבית דין של מעלה יראו לאדם מעשיו כיצד ידע "להסתדר" כאשר רצהו, ואם כן למה ברוחניות הוא הרגיש חלש וחסר ישות ונוטל כל עזה ונער ללא כוחות ולא אמצעים ומטרה אפלה בעלתה? והיכן קיים בעצמו ויגבה לו בדרכי ה'. **אם כך התשובה לשאלתך לאחרך כל השקלה ותורתך : אָדָם שָׁאַנְּנִי מַכְיר ערך עצמו ויכולתו, שרווי בסכנה שלא יקִים כראוי את תפkickיו עלי אדמות ח'יו, וכן עליו להגביה ליבו בדרכי ה' ולדעת את מעלותו וגובולי יכולותיו ולוגייסט לכבוד ה' יתברך.**

קריאת מקום על שם אדם

שאלה: האם יש עניין לקרוא מקום על שם אדם גדול? כתוב בתורה במדבר לב, מא- מב: "וַיֹּאמֶר בְּנֵי מִשְׁנָה הַלְךָ, וַיְלֹבֶד אֶת חותתיהם ויקרא אחרון חותות יאיר. ונובח הלק וילכוד את קנת ויקרא לה נובח בשמן". **רש"י הקדוש רושם:** "לפי שלא היו לו בנימ קראם בשם ליזכרון" וכיוצא בזה אתה מוציא (בראשית ד, ז) יודיעך קין את אשתו ותנור ותלך את חנוך, ויהי בונה עיר, ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך, ופרש"י "ויהי קין בונה עיר" ויקרא שם העיר לזכר בנו חנוך". **ומצאנו שיש עניין גдол לкриוא לעיר או לרחוב על שם אדם גדול**, כדי ללבדו ולהודיעו את גודלו והשפעתו הטוביים על המקומות זהה מראה רצון טוב שחייבים אני בהמשך מעשיו הטוביים של אותו איש וווצאים אני ללבת בעקבותיו. **ובעין זה זה שמי לעולם וזה זכריו לדור ודור**.

ביבוך סבב עולם ואכ"ל

אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משלוחנו
של מורינו המרא Datara הగאון הגדול
רבי יהודה דרעי שליט"א**

הכללות ימי גשועה באב

ש - מה משמעות דברי המשנה "מנכנס אב ממעtin בשמה"? - מראש חדש אב ווד אחר התענית, ממעtin בשמה. והיינו שאן לעסוק במסה ומתן של שמה, כגון וכישת כלים חשובים ותקשיים או שאר צרכי חופה וכדומה. אבל משא ומתן שאינו של שמה אלא לצורך פרנסתו יש אמורים שגים בהם צורך מיוחד לעצמו בלבד, ויש אמורים שבחם אין צורך כמעט כלל ועסוק במלאתו כדרכו. והמן הגה להקל בה כדברי המקילים, מפני שבזמן זהה הכל נחشب כדין פרנסתו. כמו כן אין בנות או לשפי בנים של שמה, כגון עובדי סיוד וצבאי או התקנת כלים סטניטרים וארכיה קרמייה וכדומה, אפילו אם החילם קודם לראש חדש אב. אבל שאר עבודות בנייה ושיפוציהם שהם לצורך דירותו, כגון הרחבת חדרים אם תחילם קודם ראש חדש אב, ממשך בהם גם אחר ראש חדש אב, אך לא תחילם בהם ראש חדש. ותיקונים הכרחיים כגון נזילות ונזקים, מותר להתחילה בהם גם אחר ראש חדש.

ש - המבצע עבודה נביעה וכיור בדירתו באמצעות קובלן, האם ערין להPsiיקם משוכנס אב?

ת - אם הקובלן יהוין, צריך להPsiיקו, ואפיילו אם הקובלן עני הערך שענין העבודה זופרנסתו הדחוקה. מפני שיכיל לעסוק במלאות שיפוץ החותרים בימים אלו, כמובן לעיל, אך אם היה הקובלן נרוי, אין צורך להPsiיקו אפילו בשעה באב עצמו, ומכל מקום אם יכול ליפויו בפצעיו מועט כדי שימתיין עד אחרי תשעה באב, תבוא עליו ברכה.

ש - האם מותר לעורך שיפוצים בבית כניסה בימים אלו?

ת - מותר לעורך בבית הכנסת כל סוג השיפוצים אם הקובלן שענין הערך זופרנסתו הדחוקה. אבל צביעה ציור וכיור, בין שהתחילה בהם קודם ראש חדש אב ובין אם לאו, מפני שהוא מוצה בימים אלו, אין צורך להPsiיקו בשעה באב, בין מהקה לדירותו הפרטית, אפילו בערב תשעה באב, מפני הסכנה. וכן כל כיווץ באב.

ש - מי שלא קיים מצוות פרו ורבו, האם מותר לישא אש בהימים אלו?

ת - אמנים מעיקר הדין מותר לישא אש להזמין מצוות פרו ורבו גם בימים אלו, מכל מקום אסור לישא אש מראש חדש אב, מפני שאינו סימן טוב. ועל כל פנים, מותר לאס אש גם בשבוע שלבבו ב במס' עשרה לסתור להתחילה בבניית עמידנו אחר ברחמים, ובכלל שלא יעשה סעודה אלא כיבוד קל.

ש - האם מותר לרכוש או לתפור בגודים חדשים בימים אלו?

ת - המנהג להחמיר שלא לרכוש או לתפור בגודים חדשים מראש חדש אב עד אחר התענית, אפילו שענין בערך לו לבושים אלא לאחר התענית. והוא הדין געלים ושאר בגדים שאינם חשובים כל כך, אף על פי שאין מרכיבים עליהם שהחינויו. בריש יש מקום להקל בזוה אס נתקיים אחד מכל האופנים הבאים:

א. אין שהות לקנותם אחר תשעה באב, כגון בני משפחות החתן והכלה הרוצחים לרכוש בגדים לצורך החתונה האמורה מיד אחרי תשעה באב.

ב. יש חשוף לא ניתן הבגד המתאים לטבעו או למידותיו.

ג. רוכש את הבגד במבחן הזולה, ויש חשוף פון תייקר אחרי תשעה באב.

ד. אם התופר מתפרנס מלמלאכה וזיהר בהפירה קודם ראש חדש אב, מותר להמשיך עד שבუ שחל בו תשעה באב. ואם היה עני ביותר שאון לו מה לאכול בעדי מלאכה זו, יכול להמשיך בתפירה עד התענית. בימה דברים אמרוים לבני בעדי מלאכה זו, אבל החתן עצמו שלא קיים מצוות פרו ורבו, מותר הוא והכלה לרכוש בגדים חדשים לצורך חופטם בכל אופן אפיילו בשבוע שלבבו באב.

ש - האם מותר לרכוש כלים או רכב בימים אלו?

ת - לפי הנראה לא אסרו הפסוקים אלא בגדים חדשים, אך כלים חדשים מותר לקנותם בימים אלו. במא דבאים אמרוים בכלים שאינם חשובים כל, כגון כל בית ומטבח וצדומה. אבל רהיטים שימוש בהם כגון שולחן וארון או סלון או רכב אפיילו ישן (למעט רכב מסחרי) וכדומה, נראה שאסור לקנותם מראש חדש אב. מכל מקום אם הזמינים קודם ראש חדש או ביתה אחר רואה שאר אנשים, אבל החתן עצמו לא יכול למכור דרכו להיפך, לחייבו אחר וראש ורבעו, מותר ליקבלם לרשותו יאה הדבר רק בהפסד ממון כגון דמי איכソン, מותר ליקבלם לרשותו יאה הדבר רק בהפסד של ברכות "שהחינויו", לפיכך אסור ללבוש בגדים חדשים שאילו שוחים נברכתו. כאמור דמי מברכים עליהם שהחינויו. וכן אסור לנעל נעלים חדשות. וכן כמו אין להתרIOR ללבוש אפיילו בשבעת.

הרבי מ鏘 שותף רציני

מייק קוטש הוא סוחר פרוטות אמיד, המתגורר בלונדון שבאנגליה. בין ובין מוסדות חב"ד בלונדון נרכמו קשרים חמימים, וכך התוודע גם אל הרב גאניגן מלובאוייטש. כשהה גאניגן לארצות ליטא ל找工作 עסוקיו, היה משתדל להיכנס אליה מודווול על עסוקיו, וזכה לעצותיו ולברכותיו.

באחת הפגישות הביע לפניו הרב הצעה: הרב ביקש להיות שותף בעסקיו. מובן שההצעה קסמה לו מאוד והוא ענה בחפץ לב. הרב הוציא מאתים דולר מגנרט שROLTON ומרטס לאיש צ'דמי' שותפות. אך מיד הבהיר: "ברור לך כי שותפות היא שותפה, ואני שעשה צעד הדבר, שם זו גדול, בא דודתו כלשהה, קטן או גדול, באל דודתו והסכומו של הצד השני"... בסיום הפגישה הציע לו הרבי להש��יע בסוג מסוים של פרוטות.

כשב מר קוטש לאנגליה מירח לكونת מנות נכבה מאותה פרווה, בסכום גדול לגדי. מיד לאחר מכן יוויז לחרי על ביצוע העיסקה: וופיטה. אכן ציינה לה הפעעה: הרבי הביע את פלאיתו על הסכום הקטן שהשקייע בפרוטות.

מר קוטש הבין את המסר ומיד קנה כמות דוללה מאד של פרוטות, בהשקרה של שעורת-אלפי דולרים. גם עתה דיווח לרבי בפרוטות על העיסקה.

אולם מרובה תדמיתו, גם הפעם הביע הרבי את תדמיתו על הסכום הנמוך' שהשקייע בקניית הפרוטות. מר קוטש ביבין כי הרבי מעוניין ברכשה בהיקף שונה לגדי. לבעשה עצם חסידים מבני מניון והשקייע חון עתק ברכישת כל מלאי הפרות מאותו סוג, שאפשר היה להשיגו ברוחבי אנגליה.

אלא עם עיסקה ענקית זו לא טיפקה את הרבי, שגם הפעם הביע את חוסר שביעות-רצונו מהיקפה המזומען'. בתשבותו הזניר למך קוטש כי אחד מבני המתוגר באחרת מדיניות אירופת, שבה "אפשר להציג אשראי גדול לצרכיו מסחר בתנאים נוראים..."

מר קוטש היה הומו מהריעון, אך אמונו האיתינה ברבי לא ניחזה לו מקום למחשבת. הוא זיא לא למסע קניות ברכבי ארצות-הברית וקנאה ורכש פרוטות במילויו دولار.

ידידי של פ. מ. קוטש הבינו עליו בעל מי שיצא מדוונן. המשעה שעשה נחchap: הימור פרוע. ראשית, שום סוחר חשוב איינו מיחס סכום כה גבוה. שנית, מי משקי

כך הרבה בסוג אחד על שחורה? שלישית, עף הפרות איינו עף יציב במצויד וגם אותה פרווה שרכש בכינויים אידירות, לא נראתה מבטיחה במיזוח!

וכאילו כדי להכעס, זמן קצר לאחר הרכישה, החלו מהרין הפרות לרדת. מר קוטש החל

לאבד את שלוחות-פשו. הוא הרץ מביך בהל אל הרבי ודיות על המצח המשוכן שהשתרר בשוק הפרות. הוא ביקש רשות

אורות עוגן שבת

על רצון קבלת התפילות של חצי שנה

האריז"ל אומר כל חצי שנה חייב שיחול השילוב של שבת וראש חודש כי שבת זו היא "שהתפילות של חצי השנה האחרון עלולים בשבת וראש חדש זו מעלה ומתוקבים ברחמים וברצון ונעשה עת רצון גדול מאד בשימים". ההסבר לכך ש"השבת" מקדש הקב"ה ואילו את "ראש חדש" מקדשים בני ישראל בקידוש החודש, נמצא שבשבת וראש החדש מתאחדים שתי המعالות בסהה הקב"ה מקדש את השבת ועם שבני ישראל מקדשים את החודש, וישראל והקב"ה עיין מחותנים ואין לך עת רצון וקריבת גודלה מזו.

סגולת לחזרה בתשובה

כתב ה'מאור ומשמ' זי"א יש עליה גודלה מאוד לשכינה בשבת וראש חדש ונעשה ייחודה גדול בעולםות העליונים כפול ומכוול מאשר בראש חדש SHALL בחול, על כן יכולים כלبشر לנתק את עצם מהגשמיota, ולהזור בתשובה שלימה יותר מאשר ראשי חדשים.

עלתו ביום טוב

האדמו"ר רבי משה מרדרבי מלעלבז זי"א אומר שבת וראש חדש הוא ימים טובים ממש, דאיთא במסכת רosh hashana (טו), ב, אמר רבי יצחק, חייב אדם להקביל פני רבבו ברגל, שנאמר מדועאת הולכת אליו הימים לא חדש ולא שבת, מזה שהגמרה מביאה ראה מהשוניות שהלכה לא לישע הנביא והזכיר שם ראש חדש ושבת, יש ללמידה שחליל שבת וזהcir שום זו נחשבת כירגלי ממש, שנאמר ויהיה מדי חדש בחדשו וмеди שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמור ה' "ששחילול ראש חדש בשבת, אזי יבוא כל בשר להשתחוות לפני".

עלתו כאחד מהחגיגים

האדמו"ר ה'אביר יעקב' מסדרוגרא זי"א אומר בתפילה נוספת בשבת וראש חדש, נתקנה ברכה מיוחדת 'אתה יצרת', לעומת זאת, בשאר ימים טובים לא נתקנה ברכה מיוחדת ביום טוב של שבת. מכאן גדרתנה של שבת זו, ולכן תפילת מוסף זהה לתפילה יום טוב "אתה יצרת עולם מקדם, כי לית מלאתך ביום השבעי, אהבת אותנו, ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצוותיך, וקרבתנו מלכנו לעובדתך, ושמק הגדול הקדוש עליינו קראתך", למדנו גודל עלת שבת וראש חדש שהשו בינה לבין יום טוב.

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבורי
הרה'ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראלי
והן אל כביר לא ימאס את התפילותינו.

למכור מהר את כל אוצר הפרוטות שברשתו, לפני של כספו יירדו לטמיון.

תשובה הרבי הייתה שלילית.

המהירים והסיפו להידרדר, ומר קוטש טס במוחוד אל הרבי כדי 'להבהיר' לו נסוי אל-פנינים את חומרת המצב. הרבי ביכלו אלים דוחה על השער את הרעיון להיפטר מהסתורא.

הררווי חרטה החלו מתגבבים לילכדו של קוטש על כל השותפות. מים ליום גברו בעוט מרירותו. הגענו הדברים לידי כך, שכמה מעסוקי חב"דenganlia, שהיו נמנים עם האיברונות הקבועים, הריאשו שהיחס לפנים ישנה מראות הכל לא יפרק את השותפות עם הרבי והבל הסכמו לא העז למכוור את הסחורה.

חלפה תקופה, והנה יום אחד נעצר ארך קולש בקעה המנהרה: החידירות בטורו של הרבו שלם והללו. כאשר העליה במחירות התבררה כמגמה מובהקת, החל העצם לחזור לזיון של מר קוטש. שיחגע מחר רמייה, הפהות שלו על רקע בעשות הרוכש, מיהר לשגר מכתב אל הרבי וביקש רשות למכוו את המילויים שהשקייע בהן. הפעט, היה משוכנע, וכי יוין הרבי את הסכמו. אבל גם הפעם רושבה בקשטו ריקם.

מושרי הפהות, ובמיוחד מחיר אותו כזו שמנותו נמצאה ריק במחסני, הוטשו ישר לירוק עלה עליה בטהודה עת נוצר מצב הפק: סוחרי פרותם רבים שיחררו לפתחו של מר קוטש וביקשו לקנות ממנה את סחורתו, אבל הוא נאלץ לדוחותם, משום שהרב טעם ניאוט לאשר זאת.

רק כשמחר הפהות הגיעו לכפליים ממחירות החקן, הסכים הרבי לביצוע גמci. ה'אמci. בתוך שבועות אחדים מכר מר קוטש את כל המלאי העצים של הפהות שהחזיק ברשותו ונורו רוחים אידרים כשיים את המכירה המוצלת, והגשים צורך לנטוע אל זבי, להזdotות לו על השותפות' המזוחה ולהפריש לו את חלקו ברווחים.

הרבי קיבל הרבי בדמיות ובמאורפנין. מר קוטש הראה לרבי בתהרותו על עצתו ואף התנצל על שלימורמה נינוילו ליבו פוקות על כדיאוותה. לבסוף הוציא המאה על סך מחצית הרוחים והגישה לרבי. כאן ציפתה לו הפתעה: הרבי השיב לו את המהמאות והורה לו להקח בין מוסדות חב"דanganlia.

לפני סיום הפגישה אמר מר קוטש עוז והצעץ לרבי להפסיק את השותפות בעיסקה נוספת. הרבי חיך והפטיר: "איך שותף רציני..."

עלילוי נשמה
הרבי יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
הרבי טרייקי ע"ה
בת סמי' ז"ל
ת. ג. צ. ב. ה.